

Motion till riksdagen

1986/87:L805

Marianne Karlsson (c)

Ändring i mönsterskyddslagen

Enligt nu gällande mönsterskyddslag är ett mönster oregistrerbart på grund av att det är tidigare känt. Detta är förstås ganska självklart. Emellertid anses ett mönster som känt även om det inte är i vanlig mening känt, nämligen om i patentverket på ansökningsdagen redan finns en i och för sig inte allmänt tillgänglig patentansökan eller mönsteransökan, om nämligen denna tidigare ansökan sedermera blir allmänt tillgänglig.

Denna bestämmelse tillkom på sin tid för att erhålla likhet med vad som då gällde i patentlagen (2 § 2 mom. andra stycket i före 1978 gällande lydelse). Emellertid har patentlagen nu ändrats, så att motsvarande bestämmelse bara gäller för det som är identiskt lika, för att hindra ren dubbelpatentering.

Av samma skäl som föranlett ändringen i patentlagen borde denna anomaly, särskilt att en på ansökningsdagen hemlig patentansökan skall kunna utgöra nyhetshinder mot en mönsteransökan, snarast utmönstras.

En svensk patentansökan är automatiskt hemlig i 18 månader, såvida inte sökanden begär att den görs allmänt tillgänglig. Beträffande mönsteransökningar gäller däremot att de hålls hemliga i maximalt sex månader under förutsättning att sökanden begär det. Detta är en annan anomaly, som bör ändras. Till saken hör att mönsteransökningar ofta inte hinner granskas av patentverket innan sex månader gått. Sökanden vet då inte om det lönar sig, med hänsyn till nyheten, att söka i utlandet.

I värsta fall kan det då inträffa att en mönsteransökan blir offentliggjord av det svenska patentverket och därmed nyhetshinder för en ansökan i utlandet, innan sökanden ens fått chansen att bedöma om det är vettigt att göra en dylik ansökan. Man bör därför ändra på reglerna om hemlighållande i två avseenden. För det första bör en mönsteransökan hållas hemlig i åtminstone sex månader, såvida sökanden ej begär dess tillgängliggörande.

För det andra bör en ansökan, som sökanden ej begärt offentliggjord, över huvud taget inte göras offentlig så länge patentverket inte hunnit granska den. Jag menar till och med att sökanden bör få en skälig frist efter det granskningsbesked utfärdats, innan den offentliggörs. En dylik extraordinär frist kan lämpligen sättas till två månader, möjliggörande skäligt rådrum i vidrigt fall för sökanden. Helst skall förstås sökanden ha möjlighet till skäligt rådrum inom den frist om sex månader från inlämningsdagen under vilken han åtnjuter konventionsprioritet.

Sammanfattningsvis menar jag alltså att mönsterskyddslagens 2 och 19 §§ bör bli föremål för ändring i anförda avseenden. Det bör inte vara några svårigheter för regeringens experter att utforma en lämplig lagtext.

Hemställan

Mot. 1986/87

L805

Jag hemställer med stöd av ovanstående

att riksdagen beslutar hos regeringen begära förslag till ändringar i berörda hänseenden i 2 § och 19 § av mönsterskyddslagen (1970:485).

Stockholm den 21 januari 1987

Marianne Karlsson (c)